

Az év elején lezajlott – disznóvágással egybekötött – közös pécsi kulturális rendezvény után, nyáron egyesületünk hagyományos vízitúráján láttuk vendégül erdélyi barátainkat!

A Tisza-túrán történeteket a lenti cikkben foglalta össze Menyei Ildikó, a HUMANA REGUN elnöke. A cikk a Szászrégen és Vidéke című lapban jelent meg.

Köszönjük a dicsérő szavakat!

Már dolgozunk a következő közös programon...!

Lenn a szóke Tiszán VÍZITÚRÁN A HUMANA REGUN TAGJAI

Pécsi barátaink, a KOMA 1989 BARÁTI KÖR KÖZHASZNÚ EGYESÜLET meghívására a szászrégeni HUMANA REGUN EGYESÜLET négy tagja augusztus 10-től 17-ig vízitúrán vett részt Magyarországon, a Felső-Tiszán.

Kis szászrégeni csapatunk Tiszamogyoróson találkozott a vendéglátókkal. Jöttek Pécsről, Miskolcra, Érdről, Budapestről, Kötegyánról, Szegedről, és összeállt a 37 fős nagy csapat. Mi még nem kenuztunk, de kedves barátaink szakszerű tanácsokkal láttak el, hogy nehogy kipotyogjunk a legmagyarabb folyónak is elnevezett Tiszába. Mindennap csak annyira volt szabad elfáradnunk evezés közben, hogy azt követően el tudjuk fogyasztani a táborúz mellett készült – a Kapitány, Komáék elnöke irányítása mellett –, nem kímélt adagú zöldséggel, hússal, fűszerekkel ellátott, üstben főtt kiváló estebédjeinket, mint pl. a csülkös bablevest, a

csirkepörköltet, a milánói makarónit, a frankfurti levest, a lecsót, majd ezután kellemesen is tudjunk aludni sátrainkban. Az örvényes, limányos

szakaszokon, szakszerű csónakvezetőink irányításával, könnyedén kiveztünk és alig vártuk, hogy megjelenjenek előttünk a sima homokból kicsillanó homokpadok. Itt kikötöttünk, jókat lehetett fürdeni, röplabdázni, mélyen besétálni a vízbe, homokvárat építeni és elfogyasztani a felcsomagolt, „Dezsőkétől” (a disznó beceneve) származó uzsonnát. Elhaladtunk a Túr és a Szamos torkolatánál, a bokorfüzesek és ligeterdők között, fűzek és nyárfák árnyékában pihent a szürkegém, a jégmadár, a bakcsó, integettünk a gólyának, egy megszomjazott őzikének is, megvillant a keltike és az eltévedt napraforgóvirág sárgája.

A közel 70 km-es távot öt táborozóhelyre bontották le. Minden reggel sátorbontás és este sátornyitás volt, csomagjaink párhuzamosan követtek minket az autóúton egy kisbusszal. Jókedvvel indultunk, megvolt a „búcsúkör”, a szomjúságoltás és sorakoztunk a kenukba. Kölcsey Ferenc szülőfalujában, Szatmárcsekén volt az első táborhely, majd másodikként a tivadari kemping. Következett két éjszaka, amit a civilizációtól teljesen elzárva töltöttünk, a természet lágy ölén, Jándon és Tiszaadonyban. A külső világtól való teljes elszigetelődés, a vadkempingezés Tisza-túrán egyszerűen kihagyhatatlan. Utolsó napi célunk volt, hogy megtegyük a leghosszabb távot és visszaérkezzünk a tiszamogyorósi indulási kempinghez.

http://www.gutenberg.org/files/45700/45700-h/45700-h.htm